

Hvad Straffebestemmelserne angaar, da frygte vi dem just ikke, men vi finde det at være for strengt navnlig i Lovens Obergangstid, om der ikke skulde gjøres Forskjel paa, om en Mand har handlet af Uvidenhed, eller det er sket med Overlæg. Det forekommer os, at det vilde være heldigt, om Politimesteren i saadanne Tilfælde skulde indhente en eller to Fagmænds Erklæring, før en Dom eller Kjendelse bliver afsagt.

Endelig skal vi tillade os, i Anledning af, at der er fremkommet Uttringer i Retning af, at Statsguardeinens Mærke (de 3 Taarne) burde falde bort, at bemærke, at vi anse det for yderst uheldigt, om dette nu saa almindelig kjendte Mærke ikke fremdeles skulde bibeholdes som Mærke paa den autoriserede Stempling.

Idet vi nu indskrænke os til disse Bemærkninger, tillade vi os at stille en indtrængende Anmodning til det ærede Udvalg om at tage Hensyn til, hvad vi har anført, og haabe vi, at disje, som vi synes, billige Krav, maa finde Flertal for sig saavel i Folkething som i Landsting. Det er ikke Enteltmands Sag, vi tale, men samtlige Guldsmede i Jyllands, og vi ere overbeviste om, at i alt Fald et langt overveiende Flertal i det øvrige Land vilde have sluttet sig til os, hvis Tiden og Forholdene havde tilladt os at konferere med dem.

p. t. Kjøbenhavn, den 22de Februar 1888.

Verbødigt

J. Sørensen,
Beile.

J. Hermansen,
Biborg.

Ch. Hillers,
Stive.